



## JUSTITSMINISTERIET

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K  
DK Danmark

Dato: 9. februar 2023  
Kontor: Strafferetskontoret  
Sagsbeh: Julie Heidi Sørensen  
Sagsnr.: 2023-0030-8191  
Dok.: 2698792

### Besvarelse af spørgsmål nr. 108 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 108 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. januar 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

T +45 7226 8400

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

## Spørgsmål nr. 108 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt at domstolene skal bruge tid på at behandle en masse sager, som ikke fører til noget, i en situation hvor ventetiden ved domstolene er rekordhøj, og vil ministeren redegøre for de forventede ressourcemæssige konsekvenser mht. økonomi og antal årsværk for domstolene af denne praksis? Der henvises til artiklen ”Anklagere har anket 60 domme om udvisning” fra politiken.dk, den 8. januar 2023?”

### Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Domstolsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Hverken Domstolsstyrelsen eller landsretterne fører løbende statistik over antallet af ankesager med påstand om udvisning.

Byrettens domme i straffesager kan ankes til landsretten af anklagemyndigheden eller af tiltalte i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 82.

Landsretspræsidenterne har i øvrigt oplyst følgende:

”De to landsretter modtog i 2022 i alt ca. 3.900 straffeankesager. Rammen for den enkelte ankesag sættes i den forbindelse af anklagemyndighedens og tiltaltes (forsvarens) påstande, således at landsretten tager stilling til de spørgsmål, som anklagemyndigheden eller tiltalte rejser under anken.

Landsretterne fører ikke løbende statistik over, hvilke påstande der nedlægges under anken, herunder om udvisning, og ligger således heller ikke inde med statistik over, i hvilket omfang de enkelte påstande følges. Det er imidlertid den almindelige erfaring ved landsretterne, at spørgsmålet om udvisning rejses i en betydelig del af straffeankesagerne. Det sker, enten fordi tiltalte ønsker byrettens afgørelse om, at vedkommende skal udvises, omgjort, eller fordi anklagemyndigheden ønsker en udvisningspåstand taget til følge, hvilket ikke er sket ved byrettens dom. Det er erfaringen, at byrettens afgørelse herom i en række tilfælde følges af landsretterne.

Landsretterne foretager ikke opgørelse af, hvor mange ressourcer der medgår til at behandle straffeankesager, hvor der er spørgsmål om udvisning. Det forlænger imidlertid i sagens natur sagsbehandlingen i den enkelte

straffeankesag, hvis der i tilknytning til spørgsmålet om, hvorvidt tiltalte skal dømmes, tillige er spørgsmål om, hvorvidt han eller hun skal udvises. Stillingtagen til udvisningsspørgsmålet vil således bl.a. kræve nærmere belysning af den tiltaltes tilknytning til Danmark og til hjemlandet, hvilket som udgangspunkt nødvendiggør, at der afsættes yderligere tid til bevisførelse om tiltaltes personlige forhold mv. Hertil kommer et ofte betydeligt øget tidsforbrug til anklagemyndighedens og forsvarerens procedurer om udvisningsspørgsmålet samt landsrettens tid til votering og domsskrivningen, når der også skal tages stilling til en udvisningspåstand. Dette gælder i øvrigt, uanset om tiltalte ved dommen bliver udvist eller ej.”

Der henvises endvidere til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 105 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.